

intenzivnost, dasi je ta že sama po sebi zelo pomembno opozorilo za vrednost, za dragocenost nekega življenja. Gre predvsem za njuno žlahtnost, za žlahtnost ljubezni, v kateri je temna prirodna strast tako edinstveno spojena z duhovnostjo v čustvo velikih razsežnosti, in gre za to brez-pogojno afirmacijo življenja, ki je do kraja prežeta z ljubeznijo do luči, do lepote, da se tej pesnici življenje preliva v pesem in pesem v življenje, oboje pa v neizmerno dragoceno in edino last umrljive človeške bede. Taka silna in žlahtna čustva ne žive v komerkoli. Kdor živi z njimi, zasluži ime osebnost. To je smisel besed: ženska osebnost. Pesmi Lili Novy so njeno pričevanje. Njene drame žive v njih, preobražene v poetizijo, ki v svojih čarih, v svojem lepotičju skriva pretresljivo zgodbo živega, enkratnega, vrednega, bogatega in vendar tako ubogega človeškega srca. Lili Novy ni samo prva ženska v naši literaturi, ne, kljub vsemu, kar sem pravkar zapisal o takih formulacijah: Lili Novy je pomemben slovenski pesnik.

ŠEPET NJEGOVIH UST

Ada Škerl

Nevidno v svilo mojih sanj si vtkana
in z vsakim dnem postajaš dražja vezenina,
vendar boliš me kot globoka, tanka rana,
kot vzdih, ki zataji prevar ga bolečina.

Vztrepeče včasih luč, ki s tvojim srcem vžgana
nekoč je v meni buknila v pogoltni kres.
Vztrepeče luč. A zdaj, le v sôlze razsejana,
odpleše želj neizrečenih trudni ples.

Nevidno v svilo mojih sanj si vtkana,
ki onemé le v uri mojega pogreba
kot rdeči krik umirajočega galeba
na valujočih prsih oceana.

Si vzdih, ki zataji prevar ga bolečina
in me boliš kakor globoka, tanka rana.
A z vsakim dnem postajaš dražja vezenina,
ki nežno v svilo mojih sanj je vtkana.